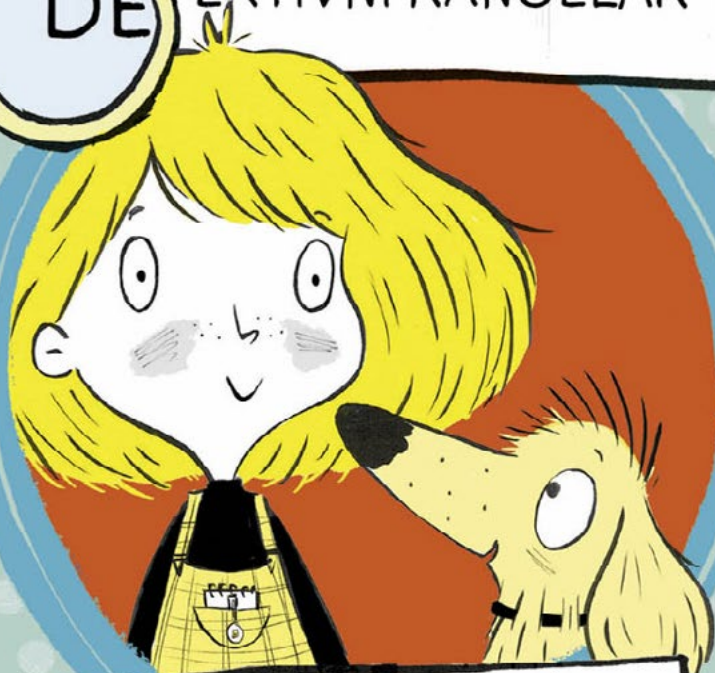

Horká & STOPA

DETEKTIVNÍ KANCELÁŘ

PŘÍPADY ŠITÉ
HORKOU JEHLOU

PHILIP ARDAGH

Ilustrovala **Elissa Elwick** Albatros

Horká & Stopa (1)

Případy šité horkou jehlou

Vyšlo také v tištěné verzi

Objednat můžete na
www.albatros.cz
www.albatrosmedia.cz

Philip Ardagh
Horká & Stopa (1) – Případy šité horkou jehlou – e-kniha
Copyright © Albatros Media a. s., 2019

Všechna práva vyhrazena.
Žádná část této publikace nesmí být rozšiřována
bez písemného souhlasu majitelů práv.

ALBATROS **MEDIA**

Přeložila Kristýna Wanková

Text © Philip Ardagh

Illustrations © 2018 Elissa Elwick

Published by arrangement with Walker Books Limited,
London SE11 5HJ.

All rights reserved. No part of this book may be reproduced,
transmitted, broadcast or stored in an information retrieval
system in any form by any means, electronic or mechanical,
including photocopying, taping and recording, without prior
written permission from the publisher.

Translation © Kristýna Wanková, 2019

ISBN 978-80-00-05641-8

ISBN e-knihy 978-80-00-05655-5 (1. zveřejnění, 2019)

PŘÍPADY ŠITÉ HORKOU JEHLOU

Philip Ardagh

Ilustrovala

Elissa Elwick

Albatros

Tohle je Sára Horká a její nejlepší psí kamarádka Stopa.

Společně si založily
DETEKTIVNÍ KANCELÁŘ HORKÁ & STOPA.

Jako většina slavných **DETEKTIVŮ** se i duo
Horká & Stopa řídí vlastní zvláštní zásadou:

**NEDŮVĚŘUJ NIKOMU,
VĚŘ VŠEMU**

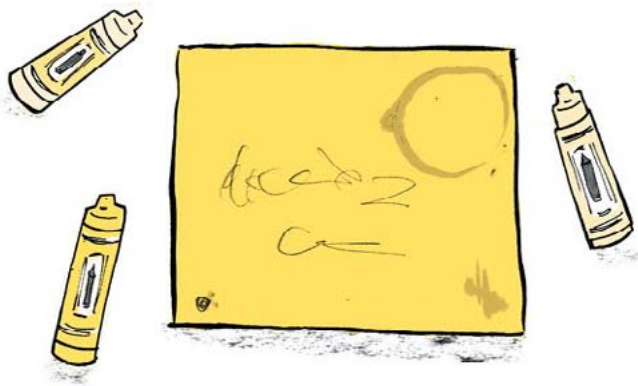
Ale taky by to mohlo být:

**DŮVĚŘUJ VŠEMU,
NEVĚŘ NIKOMU**

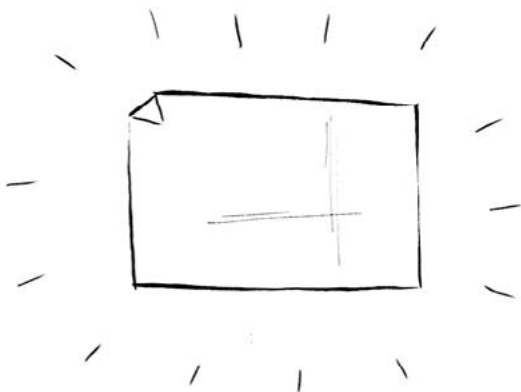
A koneckonců by mohla znít i takhle:

**NEDŮVĚŘUJ NIKOMU,
NEVĚŘ NIČEMU**

Sáru to napadlo, když se dívala na televizi. Rychle to voskovkou napsala na kousek ubrousku a vypadalo to nějak takhle:

Potom se se **STOPOU** rozhodly, že radši nebudou mít na vizitce nic.

„Můžeme říkat, že je to prostě další z mnoha záhad, které řešíme,“ řekla Sára Stopě.

„Ale neřeší **DETEKTIVOVÉ** případy a ne záhady?“ namítla Stopa, zatímco očichávala zajímavě vonící roh lednice babičky Horké. (Obě totiž bydlí u babičky Horké.)

Sára se na okamžik zamyslela.

„Detektivní kancelář **HORKÁ & STOPA** řeší ZÁHADNÉ případy,“ prohlásila.

Na Stopu to udělalo dojem. Zavrtěla ocáskem.

Stopa není žádné ušlechtilé plemeno. Spíš takový voříšek.

Ale patří SÁŘE, což, alespoň podle Stopy, znamená, že je úplně NEJLEPŠÍM druhem psa na světě.

A teď jsou se Sárou detektivové!

**SKANDÁL
VE STUDIU**

Jednou odpoledne po škole zazvonil v detektivní kanceláři **HORKÁ & STOPA** telefon. Sára se Stopou doufaly, že **ZAZVONÍ**. Chtěly, aby **ZAZVONIL**. Jenže když teď doopravdy začal **ZVONIT**, jako by někdo propíchl nafouknutý balonek. Sára i její psí kamarádka nadskočily, jak je to překvapilo.

Telefon to byl staříčkový, takový ten, co visí na zdi. A bílý, což se Stopě líbilo, protože sluchátko tak vypadalo ještě víc jako kost. (Stopě připomíná kost spousta věcí.)

Sára se jednou babičky zeptala, jestli by nemohly telefon natřít na červeno. (Důležité telefony jsou totiž skoro vždycky červené.) Jenže babička Horká řekla, že ne, a protože detektivní kancelář **HORKÁ & STOPA** sídlí u ní v kuchyni, má babička rozhodující slovo.

Sára vstala od stolu v detektivní kanceláři (jinak také známého jako kuchyňský stůl) a pospíchala zvednout telefon.

„**HORKÁ & STOPA,**“ řekla pečlivě nacvičeným hlasem. (To je hlas, který má v plánu použít, kdyby náhodou na nákupu potkala britskou královnu.)

„Tady Zvoníčková,“ řekl hlas na druhém konci drátu. Znělo to mumlavě, jako kdyby mluvila s plnou pusou. „Vyříd' prosím tě babičce, že snad vybuchnu...“

„Co-cože?“ vydechla Sára.

Upustila sluchátko, ale potom ho zase rychle popadla.

„Haló? Haló?“ volala do telefonu, ale na druhém konci už bylo ticho.

„Kdo volal?“ štěkla Stopa.

„Nějaká paní Zvoníčková.“

„To mi připadá jako vymyšlené jméno,“
bafla Stopa. „Určitě něco skrývá.“

„Vynikající postřeh, Stopo.“

„A co chtěla?“

„Říkala, že prý vybuchne.“

„Naschvál?“ zeptala se

Stopa.

„To si nemyslím,“ řekla Sára.

„Nikdo nechce vybuchnout
naschvál.“

„Možná se začala nafukovat
jako balón a nemůže to zastavit!“
přemítala Stopa. „Možná bude
čím dál větší a **větší**, KULATĚJŠÍ
a KULATĚJŠÍ, až praskne!“

„To by byla obrovská exploze!“ zděsila se Sára. „Musíme použít všechny náš **DETEKTIVNÍ** um, abychom ji našly.

Musíme ji zachránit!“ Vyskočila na nohy.

„Ale jak ji zachráníme?“ chtěla vědět Stopa.

„Tím si budeme lámat hlavu, až ji **vysledujeme**,“ řekla Sára.

„**Vyledujeme**?“ divila se Stopa. „To na ni budeme házet led?“

„Ne **vyledujeme**, ale **vysledujeme**. To říkají **DETEKTIVOVÉ**, když někoho najdou,“ vysvětlila Sára. O detektivech si toho zjistila opravdu HODNĚ. „Jako třeba když **vysledují** ztraceného příbuzného.“

„No jasně,“ štěkla Stopa. „Přesně to jsem si myslela!“

„První potíží je v tom, že nevíme, odkud ta paní Zvoníčková volala,“ řekla Sára. Sepjala ruce za zády a pochodovala sem a tam kolem ledničky.

Podle Stopy to vypadalo velmi detektivně, a tak ji následovala na všech čtyřech.

„Máme nějaké **STOPY**?“ zeptala se. **STOPY** jsou pro detektivy velice důležité. Díky nim přicházejí na různé věci. „Třeba nějaké zvuky v pozadí?“

„Ano!“ vykřikla Sára. „Ano, zvuky tam byly! Slyšela jsem z televize Slávku Blábolilovou.“

„Tu moderátorku zpráv se srandovním účesem?“

„Ano,“ přisvědčila Sára Horká. „Přesně *tuhle* Slávku Blábolilovou.“

Stopa nadšeně zavrtěla ocáskem. „Tak to musí být paní Zvoníčková v televizním studiu!“ vyhrkla. „To je jediné možné vysvětlení.“

„Máš pravdu,“ přitakala Sára. „Jsi tak chytrá, že zasloužíš pusu!“ A taky jí hned jednu dala, protože, i když se detektivové obvykle nepusinkují, Stopa je přece její pes, vzpomínáte? „Tak jdeme!“

